

den påregnes en årlig vækst i tilbagebetalingerne på nærværende konto på 10 mill. kr. i perioden 1982-85.

Ved L 258 1980 er med virkning fra 1. januar 1981 gennemført ændringer i bistandslovens § 25, som har til formål at sikre, at der altid sker tilbagebetaling af hjælp, der er ydet til dækning af den del af termsyndelser vedrørende fast ejendom, der hidrører fra afdrag. Ved samme lov er fristen i bistandslovens § 27 for bortfald af tilbagebetalingskrav forlænget fra 3 til 5 år. Ændringerne vil medføre forøgede indtægter på nærværende konto.

Tilbagebetalingerne anslås herefter til henholdsvis 165 mill. kr., 180 mill. kr., 195 mill. kr. og 210 mill. kr. i årene 1982-85.

ad tilskud.

51.01. Forbigående hjælp. Efter bistandslovens kap. 9 kan der ydes forbigående kontanthjælp til personer, der kommer ud for ændringer i deres forhold, og som derfor i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til eget eller familiens underhold. Formålet med hjælpen er at modvirke, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes. Der kan ikke ydes hjælp, der som helhed stiller familien økonomisk bedre, end hvis de aktuelle vanskeligheder ikke var opstået. Retningslinjerne for udmåling af hjælpen findes i § 37, stk. 2. Som hjælp til rene underholdsudgifter, dvs. udgifter til kost og beklædning, kan i almindelighed højst udbetales et beløb svarende til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb med et tillæg svarende til det særlige børnetilskud for hvert barn under 18 år. Herudover kan der ydes hjælp til dækning af rimelige faste udgifter. Der tages udgangspunkt i de hidtidige levevilkår og lægges vægt på, om pågældende kunne have afholdt udgifterne. Med virkning fra 1. januar 1981 kan hjælpen normalt højst udgøre et beløb svarende til det nettobeløb - dvs. efter skatteutræk - der udbetales personer, som får dagpenge efter den til enhver tid gældende maksimale sats, og hvis skatteutræk alene er fastsat på grundlag af dagpengeindtægten. Der er mulighed for ydelse af højere hjælp i særlige tilfælde. Der kan som hovedregel ikke ydes hjælp til personer, der har formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der er dog undtagelsesvis adgang til fravigelse fra denne regel, hvis en mindre formue bør bevares til nærmere angivne særlige formål. Yderligere er der efter § 40, stk. 1, mulighed for at dække rimeligt begrundede enkeltudgifter. Disse kan betales såvel særskilt som i forbindelse med hjælpen efter § 37. Kontanthjælp efter disse bestemmelser såvel som efter andre regler i bistandslovens afsnit III kan i visse situationer kræves tilbagebetalt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

Ifølge bistandslovstatistikken modtog i 1977 og 1978 henholdsvis 190.000 og 210.000 familier hjælp i henhold til ovennævnte bestemmelser, og i 1979 var tallet ca. 208.000.

Kommunernes udgifter i 1980 anslås til 2.420 mill. kr. (PL-niveau 1. januar 1981).

Ved L 258 1980 er indført et generelt maximum for udmåling af hjælpen. Ved L 233 1980 er gennemført forbedrede regler om dagpenge under barselshvile. Ved L 218 1979 bortfalder med virkning fra 1981 hjælp til uddannelsessøgende i sommerferien.

L 509 1980 om 12 måneders medlemsanciennitet som betingelse for opnåelse af dagpengerefter efter arbejdsloshedslovgivningen samt 1 måneds medlemsanciennitet for dimittender skønnes at medføre merudgifter for kommunerne til forbigående hjælp på nærværende konto på ca. 220 mill. kr. årligt. I 1981 anslås merudgifterne til godt 100 mill. kr. L 240 1981 om forhøjelse af folkepensionens grundbeløb skønnes at medføre en årlig merudgift på ca. 13 mill. kr. på nærværende konto, d.v.s. ca. 9 mill. kr. i 1981. Hertil kommer merudgifter som følge af stigende arbejdsloshed.

Kommunernes udgifter i 1981 anslås herefter til 3.000 mill. kr. (PL-niveau 1. januar 1981), svarende til ca. 680 mill. kr. mere end forudsat ved FL 1981.

Kommunernes udgifter i finansåret 1982 anslås ligeledes til 3.000 mill. kr. Heri indgår merudgifter på ca. 110 mill. kr. som følge af L 509 1980 og ca. 26 mill. kr. som følge af L 240 1981 og mindreudgifter på ca. 170 mill. kr. vedrørende besparelser som følge af ekstraordinære beskæftigelsesforanstaltninger samt en udgiftsstigning i øvrigt. Det